

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010206
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6919010206.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného ml. A. W. za zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 01.08.2019 o odvolaní okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku senátu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/39/2019 zo dňa 20.06.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/39/2019 zo dňa 20.06.2019 bol obžalovaný ml. A. W. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

27.12.2018 v čase okolo 17.45 h v M., v časti M. - X., okres H. X., po tom ako vystúpil z vlaku a zišiel na cestu pod železničnou zastávkou, počkal na mal. A.R., nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvalým bydliskom H. W. č. XX, okres H. X., ktorá tiež vystúpila z vlaku a keď bola už pri ňom, tak sa jej opýtal, či je otvorený obchod, na čo mu nevedela odpovedať a potom jej povedal, že má zobrať niečo strýkovi, kde pri tom začal niečo vyberať zo svojho vrečka a následne mal. A.R. chytil obidvoma rukami a hodil ju na zem do jarku vedľa cesty, kde si na ňu ľahol, povedal jej, že „na toto som už dlho čakal“, začal ju obchytávať po celom tele cez oblečenie, bozkával ju na ústa, strčil jej ruku do nohavičiek, rozopol jej zips na vetrovke, pričom si stiahol svoje nohavice po kolená a snažil sa aj jej stiahnuť nohavice, pričom jej roztrhol tričko, kde počas celej doby sa mal. A.R. bránila a keď sa jej podarilo vytiahnuť si jednu ruku spod neho, tak ho štípala do ruky, na líce, pričom ju on uhryzol do palca na ľavej ruke a keď maloletá poškodená kričala, že „nechaj ma, udám Ťa“, tak jej zakryl ústa, kde následne sa jej podarilo kopnúť ho do brucha, následne sa maloletá postavila, po čom prestal s útokom a povedal jej, že ak to skúsi niekomu povedať, tak jej niečo urobí a z miesta ušiel preč, kde uvedeným konaním utrpela poškodená mal. A.R. zranenie a to hryznú povrchovú menšiu odreninu F.Y. H. s predpokladanou dobou liečenia do 7dní, bez poškodenia obvyklého spôsobu života.

Za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Súčasne senát okresného súdu podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu 3 rokov spolu aj s probačným dohľadom počas celej skúšobnej doby a podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil tiež povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k mal. poškodenej Y. H. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, ani sa nezdržiavať v blízkosti jej trvalého bydliska. Napokon podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. obžalovanému ml. A. W. uložil i ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v prípade viny prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného ml. A. W.. V súvislosti s druhom a výmerou trestu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že obžalovaný ml. A. W. navštevoval v školskom roku 2018/2019 X. ročník Q. N.O. v M., pričom v škole sa správal bezproblémovo, z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne a z ÚVV a ÚVTOS W. W., kde vykonával väzbu, je taktiež hodnotený kladne, pričom jeho správanie je na požadovanej úrovni. Ďalej prvostupňový súd konštatuje, že zo správy odboru sociálnych vecí a kurately ÚPSVaR v H. X. vyplýva, že obžalovaný pochádza z neúplnej rodiny, pričom žije v spoločnej domácnosti s matkou a súrodencami, v registri sociálnej kurately je obžalovaný evidovaný z dôvodu páchania priestupkovej činnosti, kde priestupkovo bol stíhaný v dvoch prípadoch za drobné krádeže v roku 2018. Doposiaľ súdne trestaný nebol. V prípade obžalovaného ml. A. W. súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a taktiež, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a svoj čin úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť prvostupňový súd nezistil. Vo vzťahu k uloženému trestu súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že vzhľadom na doterajšiu beztrestnosť považuje v prípade obžalovaného trest vo výmere 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov s probačným dohľadom počas celej skúšobnej doby za primeraný, za súčasného uloženia príkazu nepriblížiť sa k mal. poškodenej Y. H., ani sa nezdržiavať v blízkosti jej trvalého bydliska. Napokon v súvislosti so záverom znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie a sexuológie obžalovanému ml. A. W. uložil i ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, a to čo do výroku o treste. Neskôr toto svoje odvolanie písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že podľa jeho názoru nezodpovedá trest druhu a charakteru trestnej činnosti, ktorej sa dopustil ml. obžalovaný. Zvýrazňuje, že ide o závažný zločin, aj keď v štádiu pokusu, ktorého sa dopustil na chránenej osobe a len táto skutočnosť mala viesť súd k záveru, že z hľadiska individuálnej, ako i generálnej prevencie, by sa na obžalovaného malo pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ďalej uvádza, že pri upravenej trestnej sadzbe pri trestnom stíhaní mladistvých v zmysle ustanovenia § 117 ods. 1 Tr. zák. mal súd ukladať obžalovanému trest vo výmere od 3 a pol roka do 7 a pol roka a že v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd nezodôvodnil aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu), kde podľa názoru okresného prokurátora, vzhľadom na závažnosť a charakter žalovanej trestnej činnosti, osobu a vek poškodenej, neprichádza ani v úvahu takýto postup. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výroku o treste s tým, aby krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom aby ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou.

Následne okresný prokurátor modifikoval svoje odvolanie s tým, že vzhľadom na ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zák. možno ukladať ml. obžalovanému trest odňatia slobody v minimálnej hranici 2 roky. Akcentuje však skutočnosť, že v danom prípade potom ani nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. V ostatnom sa pridŕžal písomných dôvodov odvolania s tým, aby ml. obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Na týchto modifikovaných dôvodoch odvolania zotrval na verejnom zasadnutí i intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť, a to vzhľadom na osobu obžalovaného mladistvého, ako aj povahu prejednávaneho prípadu.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. zák., trestné sadzby odňatia slobody stanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky.

Podľa § 117 ods. 2 Tr. zák., nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženého iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák., ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na 1 až 3 roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Esenciálnou podmienkou trestania mladistvých a účelom trestu je prevýchova mladistvého na to, aby viedol v budúcnosti riadny život. V zmysle citovaných zákonných ustanovení v danom prípade mohol prvostupňový súd obžalovanému mladistvému ukladať trest v rozpätí od 2 rokov do 7 rokov (§ 117 ods. 1 Tr. zák.). V danom konkrétnom prípade treba zohľadniť samotnú skutočnosť, že obžalovaný istý čas strávil vo výkone väzby, kde mal možnosť pocítiť represiu, ktorá je zákonito podmienkou spáchania závažného trestného činu. Na druhej strane však treba prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný mladistvý nebol doposiaľ súdne trestaný, vo výkone väzby sa správal zatiaľ primerane, plnil pokyny príslušníkov väzenského zboru a jeho vek dáva ešte predpoklady, že za uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, za súčasného uloženia tiež ochranej psychiatrickej liečby ambulantnou formou, je možné do budúcnosti predpokladať, že by takto uložený trest mohol viesť k prevýchove obžalovaného mladistvého. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré v plnom rozsahu zodpovedajú základným zásadám pre ukladanie trestov mladistvým.

Okresný prokurátor síce v odvolaní správne poukazuje, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval vo výroku svojho rozhodnutia ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., s ktorým záverom sa aj krajský súd stotožňuje, avšak v záujme stability súdnych rozhodnutí nepovažoval za potrebné zrušovať rozsudok prvostupňového súdu, nakoľko použitie všetkých ďalších ustanovení a výrokov prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obžalovanému mladistvému boli správne.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a toto v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.